

Cesta ke světlu

Vánoce nám představily narození dítěte - Božího Syna. My jsme jej vítali krásou koled. Radovali jsme se z příchodu Spasitele do našeho světa. Zmizely z kostelů betlémy. Umlkly písně o tiché, svaté noci.

Teď stojíme na prahu postní doby. Narozený Ježíš nás provází dále. Chce nám připomenout, že jenom s ním můžeme růst a přinášet dobré plody. Vím, že pyšný člověk se bude bránit proti těmto slovům: "...já nikoho nepotřebuji... já si stačím sám - mám-li dělat dobro, nepotřebuji žádného Boha." Miliony lidí i křesťanů se vyvyšují. S tím Bohem udělají krátký proces: Boha ze svého života vyhodí... stávají se nevěrci. Bez víry člověk může žít, ale ztrácí smysl života.

I když my jsme vrtkaví na své životní cestě, Ježíš Kristus se k nám vždy vrací.

13. Února vstoupíme do postní doby. Tento vstup má od pradávna zajímavý název *Popeleční středa*.

V tento den nám dělá kněz na čele kříž popelem. To není jen nějaké nesmyslné zašpinění. Kříž je znamením naší spásy. Kristův kříž je cesta k vítězství nad smrtí spolu se Zmrtvýchvstalým Pánem. Je to cesta k radosti - ke světlu.

Postní doba - 40 dní - je čas obnovy. Zve každého z nás: věnujte čas své obnově.

25. Ledna je svátek Obrácení sv. Pavla. Sv Pavel v listě Galatánům : (1,11-20...) kriticky píše o sobě.

"Prohlašuji vám, bratři, že evangelium, které jsem vám hlásal, není dílo lidské: já jsem ho nepřijal, ani se mu nenaučil od nějakého člověka, ale ze zjevení Ježíše Krista. Slyšeli jste přece, jak jsem se kdysi choval, když jsem byl ještě židem: pronásledoval jsem Boží Církev, že to přesahovalo všechny meze, a snažil jsem se ji zničit. V horlivosti pro Židovství jsem na své národě předstihoval mnoho svých vrstevníků, protože jsem byl daleko více než oni zaujat zvyklostmi po předcích.

Bůh si mě už v lůně mé matky vybral a svou milostí povolal a rozhodl, že mi zjeví svého Syna, abych o něm kázal radostnou zvěst pohanům.

Postní doba je čas obnovy. "Nyní je čas milosti", volá sv. Pavel. Necháme se povzbudit slovem Pavlovým? Nad veškerou pomíjivostí stojí pevně Kristův kříž. Bůh nás nestvořil pro smrt, ale pro život.

Pokoj vám!

Pokoj má člověk tehdy,
najde-li životní jistotu a oporu.
Jistotu pro současnost i pro budoucnost.
Tou největší jistotou je Pán Ježíš.
Proto, když vám přeji pokoj,
přeji vám život s ním.

V tomto pokoji
se odpouštějí mé hříchy, slabosti a nedostatky.
V tomto pokoji najdu sílu
k překonání smutku, zoufalství a beznaděje.
V tomto pokoji
mohou staří a nemocní přijmout své kříže
a úžasným způsobem je zhodnotit.
V tomto pokoji
roste naše touha po spojení s Ježíšem
skrze svátosti.
A jenom v tomto pokoji se můžeme stát
solí země a světlem světa.

Toto všechno mám na mysli,
když vás s radostí zdravím
pozdravem vzkříšeného Krista:
POKOJ VÁM!

(Otec biskup V. Cikrte)

Přeji radostné velikonoce

BOHOSLUŽBY

ve svatém týdnu a o velikonocích
v roce 2002

Květná neděle -24. března
10,30 hod Klausenhof, Flüeli Ranft
Zakončení exercicií
19 hod. - Curych, Herz Jesu -
Aemtlerstr. 49 . Slouží Otec Čemus R.

Dnes se světi ratolesti a při bohoslužbě se čtou pašije.
Mše svatá v Luzernu není. Zvu krajany do Flüeli-Ranft.

Zelený čtvrtek -28. března
19.30 hod - Curych - Herz Jesu

Bohoslužba připomíná poslední večeři
Pána Ježíše. Kristus nám dává
za pokrm své tělo a krev.

Velký pátek -29. března
Přísný půst od masa a újma v jídle

17.00 hod -Curych - Velkopáteč-
ní obřady připomínají utrpení a
smrt Ježíše, uctíváme Sv. kříž,
čteme pašije, přijímáme Tělo Páně.

Bílá sobota -30. března

20.00 hod - Zürich

Slavíme Vzkříšení. Obřady začínají před kostelem
svěcením ohně, prožijeme slavnost světla.
Zazní radostné velikonoční **Aleluja**, obnovujeme
křestní sliby. Po mši sv. svěcení pokrmů.

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - neděle

31.března. Začíná letní čas.

8.30 hod - Winterthur - kaple

u kostela sv. Ulricha

Žehnání pokrmů a společná
snídaně v klubovně

V Curychu není bohoslužba.

1. dubna - pondělí velikonoční

Svátost smíření s Bohem je možno přijmout:

Zelený čtvrtek: 18.00 - 19.00 hod

Velký pátek: 15.30 - 16.30 hod

Bílá sobota: 18.30 - 19.30 hod

Hřích a vina

Jádrem Ježíšových kázání bylo volání po
obrácení: "Čiňte pokání (Mt 4,17). Ježíš věděl, jak
zmatené jsou cesty, na kterých lidé hledají štěstí. Co
je to hřích? V čem vězí zmatenost našich cest?

Hlavním pokušením člověka je pokušení k životu
bez Boha. Pokušení, jako bychom byli sami sobě
bohem. Hřích je oddělením od Boha, útekem před
ním do stále větší vzdálenosti od něj. Ano, to je
osten smrti v nejhlubším nitru lidského srdce.
"Budete jako Bůh". To je pradávné pokušení k
samovládě a svévoli. Lidské "JÁ" se nechce sklonit
před vnitřním přikázáním. Z toho pak vzniká vina.
Dbáme vždy této Boží vůle? Nežijeme jako
bezohlední sobci jen pro svůj vlastní prospěch?

Hřích je zlo v nás. Nepůsobíme zlo svým bližním?
Sobec nutně vyvolá u druhých slzy a smutek, ale
nakonec sám zakouší nejvíce osamělosti a chladu
srdce, hořkosti a zklamání. Svět bez Boha je bez
lásky a beze smyslu.

Nemáme hříchy... nepotřebujeme obrácení. Tak
smýšlí většina lidí.

Na Indii se vybralo zatím 5752,60 sFr.
Na kostel národů se vybralo 3483,35 sFr
Na stavbu kostela v Kudlovicích 310,- sFr.

Všem děkuji za Vaši velkodušnost.

Z naší kroniky....

Dva týdny před vánocemi 2001 se dětská besídka
nekonala kvůli nemoci organizátorů.

2.února byl zakončen taneční kurs slavnostním
plesem.Kurs stále vedou manželé Vlčkoví. Díky jim, že se
pořád starají o společenskou výchovu mládeže..

KDO SI DĚLÁ Z LIDÍ NEPŘÁTELE

Kdo si dělá z lidí nepřátele,
práskne dveřmi, sevře ruce v pěst
a shání se po zbrani..
V jeho srdci je téměř vražedná nenávisť.
Mohu nenávidět zlo, temnoty, noc.
Mohu nenávidět lež, podvody, korupci.
Ale jakmile začnu nenávidět lidi,
činím z nich oběti svého násilí,
protože jsem přesvědčen,
že si mých ran zaslouží.

P. Josef Šimčík - životopis

P. Josef Šimčík se narodil 23. dubna 1929 pod poutním kostelíčkem sv. Antonína v Blatničce na Moravě. Zde prožil své dětství. Přání stát se knězem naplnil vstupem do řádu salesiánů při studiu na gymnáziu. Totalitní režim na pár let oficiální cestu ke kněžství přerušil. Ve studiu pokračoval na konservatoři v Brně, kádrově neprošel a na různých pracovištích, na vojně u PTP a posléze mezi defektní mládeží v polepšovně sbíral cenné životní zkušenosti. Po večerech studoval teologii a v roce 1963 na den sv. Moniky tajně přijal kněžské svěcení z rukou kardinála Trochty.

V roce 1968 odešel do Vídně, kde po třech letech ukončil studium teologie.

Na podzim roku 1971 jej biskup Jaroslav Škarvada delegoval do Švýcarska, kde po odchodu otce Jirana dne 8. října převzal vedení české misie.

Nastala dlouhá 32-ti letá práce misionáře. Práce veliká a plodná v ustavičné pomoci všem, kteří ji potřebovali i mimo pravidelné bohoslužby. Rád navštěvoval nemocné a s každým prožíval nejen bolesti a utrpení ale i radosti. Zvláštní péči věnoval mládeži, s kterou prožil mnoho táborů na jaře a na podzim ve Sv. Martinu v Jižních Tyrolích, v létě u moře a v zimě při lyžování ve Švýcarsku.

Připravil a posvětil mnoho křtů a svateb a řadu krajanů doprovodil na věčnost. Pravidelně organizoval poutě a zájezdy s dospělými i s mládeží do evropských metropolí, do Sv. Země, La Salety, Lurd, Fatimy, Turína a Řecka.

Dvakrát do roka připravoval exercicie v Quartenu a Klausenhofu, pomáhal při organizaci tanečních a podporoval činnost Folkloru. Každý rok organizoval pout' do Einsiedeln a s Hlasem misie několikrát do roka oslovoval celý exil ve Švýcarsku.

P. Josef Šimčík zemřel po zákeřné nemoci 26. dubna 2002 v nemocnici v Männedorfu nad Curyšským jezerem.

Pozvánka k setkání na věčnosti, ke smíření s Bohem, ke snaze o svatost během života je jeho odkazem pro nás všechny.

Rozloučení se zesnulým bude 10. května v jeho rodišti na Moravě.

(Foto: J. Samek)

K úmrtí pátera Josefa - vzpomínka mladých

Otče, během Vaší činnosti v zemi helvetského kříže jsme snad tisíckrát od Vás slyšeli kázání o Otci. A i když kázání jako takové nebylo Vaší nejsilnější stránkou, Vaše příkladné chování a Váš přístup k nám - dětem a mládeži vsadil zrno víry do našich srdcí. Ve Vašem blízkém okolí jste byl nejen pro naše rodiče ale i pro nás mladé stmelující osobou. Neúnavně jste organizoval každoročně tábory jak u moře, v horách či v Casies, exercicie, návštěvy evropských metropolí i významných poutních míst i zemí. Scházeli jsme se na meditacích a bohoslužbách, ale i při světských zábavách, rád jste se s námi bavil a my si s Vámi zazpívali Vaše milované moravské písničky. Později jste nás oddával, křtil dorost a vždy jste našel čas na láskyplné pohlazení a dobré slovo. Ve volných termínech jste se účastnil většiny kulturních i politických podniků a zajímal se o vše, co zajímalo i nás, Vaše ovečky.

Někdo přijde k Bohu skrze nějakou osobní těžkou zkoušku, někdo zase pomocí silně věřícího domácího zázemí. Většina z nás našla cestu k Bohu společně skrze Vás. A možná není náhoda, že se v češtině na rozdíl od němčiny knězi říká otec.

Možná, že jsme si to uvědomovali moc málo, že jste skutečně náš otec, a možná, že jste si to neuvědomil ani Vy. Ale nejspíše teď po Vašem odchodu do věčnosti, je to jasné: Šok z Vaší smrti není lítost nad ztrátou pilného představitele katolické misie v Curychu, nýbrž nekonečná bolest nad ztrátou otce. Našeho otce. Děkujeme za vše.

Per Baccho !!!

○ ○ ○ ○ ○

Otec Šimčík zemřel po vydání tohoto Hlasu, takže z celého programu bohoslužeb (viz poslední strana) zůstává jen mše sv. v Curychu a to každou neděli v 19.00 hod. Pout' v Einsiedeln, exercicie a tábor pro rodiny v Casies se uskuteční.

Z věroučné konstituce II. vatikánského sněmu o církvi

(Lumen gentium, nn.2.16)

Hle, já spasím svůj lid

Věčný Otec podle zcela svobodného a tajemného záměru své moudrosti a dobroty stvořil celý svět a rozhodl se povznést lidi k účasti na Božím životě. Neopustil je, ani když klesli do hříchu Adamova, ale neustále jim nabízel pomoc ke spáse - se zřetelem na Krista. Vykupitele, *jenž je obraz neviditelného Boha, dříve zrozený, než celé tvorstvo*. Všechny vyvolené totiž Otec již před začátkem času vyhlédl a předurčil, *aby byli ve shodě s obrazem jeho Syna, aby tak on byl první z mnoha bratří*.

A stanovil, že ty, kdo věří v Krista, shromáždí ve svatou církev. Ta byla už od počátku světa předobrazována a připravována v dějinách izraelského lidu a ve Staré smlouvě, a když se naplnil čas, byla založena a vylitím ducha se stala zjevnou a na konci věků bude slavně dovršena. Tehdy totiž, jak čteme u svatých otců, budou všichni spravedliví počínajíc Adamem, od spravedlivého Ábela až k poslednímu vyvolenému, shromážděni v obecné církvi u Otce.

Také i lidé, kteří ještě nepřijali evangelium, jsou různými způsoby přiřazováni k Božímu lidu.

Na prvním místě jistě národ, s nímž Bůh uzavřel smlouvu a jemuž dal zaslíbení a z něhož vzal svůj lidský původ Kristus, tj. lid, pro své praotce tak drahý Bohu ve svém vyvolení: *neboť Bůh nelituje, že něco daroval ani že někoho povolal*.

Plán spásy však zahrnuje i ty, kteří uznávají Stvořitele, a mezi nimi především muslimy, *neboť ti vyznávají, že se drží víry Abrahámovy, a spolu s námi se klaní Bohu jedinému a milosrdnému, tomu, který bude lidi soudit v poslední den*.

Bůh není daleko ani od těch, kteří ho hledají jako neznámého v náznamech a obrazech, *vždyť Bůh dává všem život, dech a vůbec všechno a Spasitel chce, aby všichni lidé byli spaseni*.

Věčné spásy mohou totiž dosáhnout všichni, kde nemohou za to, že neznají Kristovo evangelium a jeho církev, avšak s upřímným srdcem hledají Boha a vlivem milosti se snaží ve skutečnosti plnit jeho vůli, jak ji poznávají z hlasu svědomí. Boží prozřetelnost neodpírá pomoc nutnou ke spáse ani těm, kteří bez vlastní viny ještě nedospěli k výslovnému poznání Boha, ale snaží se žít správně, jistě ne bez Boží milosti.

Neboť všechno, co je u nich dobré a pravdivé, hodnotí církev jako přípravu na evangelium a jako dar od toho, jenž osvěcuje každého člověka, aby nakonec měl život.

* * * * *

Trochu stříbra

"Rabíne, co si myslíš o penězích?" ptal se jeden mladík učitele.

"Podívej se z okna," poradil mu učitel. "Co vidíš?"

"Vidím nějakou ženu s děckem, vůz tažený dvěma koňmi a vesničana, kteří míří na trh."

"Dobrá. A teď se podívej do zrcadla. Co vidíš?"

"Co chceš abych viděl? Vidím sebe sama, samozřejmě."

"Nyní přemýšlej. Okno je vyrobeno ze skla, také zrcadlo je vyrobeno ze skla. Stačí nepatrná vrstvička stříbra na skle a člověk vidí jen sebe sama."

Jsmo obklopeni lidmi, kteří si svá okna proměnili v zrcadla. Myslí si, že se dívají "ven", a přitom přemýšlejí jen o sobě. Nedovol, aby se okno tvého srdce stalo zrcadlem.

* * * * *

Příklad

"Tati," ptá se malý Ondra vystrašený televizními zprávami, "jak začíná válka?"

"Viš, můj malý, to se stane víceméně tak, že se například Anglie a Spojené státy na něčem nemohou dohodnout..."

Přeruší je maminka: "Nepovídej hlouposti. Anglie se se Spojenými státy nikdy nepře!"

"A co to s tím má společného?" Já jsem to uváděl jenom jako příklad."

"A pak bude mít kluk těch hlouposti plnou hlavu!"

"Aspoň něco v ní bude mít! Ty bys mu tam nechala absolutní prázdno!"

"Ale prosím tě... Nevidíš, že jsi k smíchu?"

Ozývá se Ondra: "Díky, už je mi to jasné..."

"Přijde pro mě tatínek a zeptá se mě, kolik válek jsem dnes vyhlásila."

Alexandra, 4 roky

Obětní beránek

Deset vesničanů se jednou vydalo na pole. Po cestě je překvapila strašná bouře.

Vesničané se mezi blesky utíkali schovat do polorozpadlého kostelíka.

Hromy burácely stále hlasitěji a vesničanů se zmocnila hrůza a začali se dohadovat, že mezi nimi musí být velký hříšník, protože způsobil tak hroznou bouři, která se neutiší, dokud je všechny nezahubí.

"Musíme zjistit, kdo to je," navrhl jeden, "a poslat ho ven."

"Povězme klobouky zvenku na dveře. Komu uletí prvnímu, bude tím hříšníkem a vydáme ho jeho osudu."

Všichni souhlasili. Stěží se jim podařilo otevřít dveře a pověsit klobouky ven.

Vitr hned jeden z nich odnesl.

Jeho majitele hned ostatní bez milosti vystrčili ze dveří. Ten se, chudák, vydal do zuřící bouře. Udělal jen pár kroků, když uslyšel strašlivou ránu - obrovský blesk uhořel do kostelíka a spálil ho i s těmi, kteří se v něm ukrývali.

Jednou se ve stepi ztratilo levhardí mládě a slon ho nechtěně zašlápl. Mládě zanedlouho našli a přinesli zprávu jeho otci.

"Tvé mládě je mrtvé," volali na starého levharda.

Levhard zakřičel bolestí a zlostí. "Kdo ho zabil? Řekněte mi, kdo ho zabil, ať se můžu pomstít."

"Zabil ho slon."

"Slon?"

"Ano, slon."

Starý levhard se zamyslel, ale po chvíli prohlásil: "Ne, to nebyl slon. Určitě to byly kozy. Byly to kozy! Ted' uvidíte, jak se jim pomstím."

A tak se starý levhard, plný svatosvatého hněvu rozběhl na kopec, kde se pásly kozy, a rozsápal celé stádo.

* * * * *

PP 8635 Dürnten

Postretour:
Tschechische kath. Mission
Brauerstr. 99, 8004 Zürich

Pravidelné české bohoslužby

- Zürich:** každou neděli v 19 hod. v kryptě kostela Božského Srdce. Aemtlerstr. 49
Winterthur: každou sobotu v 18 hod. u kostela Sv. Ulricha Seuzacherstr. 1
Rüti-Tann: každou první neděli v měsíci v 9.15 hod. v kapli vedle katolického kostela
Bern: každou 2. neděli v měsíci v 9 hod. v kryptě u kostela Bratra Klause. Segantinistr.26
Aarau: každou 3. neděli v měsíci v 10 hod. v sále pod kostelem sv. Petra a Pavla
Luzern: každou 4. neděli v měsíci v 10 hod. v kapli kostela sv. Karla u Karlsbrücke
- Každý čtvrtek** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY. V 19.45 mše svatá. po ní modlitba růžence v kostele sv. Jana Boska - Feldstr. 109. Zürich.
První pátek v měsíci mše sv. v kapli kostela Božského Srdce, v 19.30 Aemtlerstr. 49, Zürich

Náš program od února do května

13. února - **Popeleční středa** - půst újmy a od masa.
 Všechny vás zvú na bohoslužbu s udílením popelce v Herz Jesu - Curych
3. března - 3. neděle postní - Rüti-Tann v 9.15 hod
 10. března - 4. neděle postní - Bern v 9 hod.
 17. března - 5. neděle postní - Aarau v 10 hod.
 19. března - **Slavnost sv. Josefa**
 Oslavíme v italské misii bohoslužbou a posezením.
21. - 24. března jsou exercicie v Klausenhofu. Hovoří otec Čemus Richard.
 24. března - květnou neděli oslavíme v Klausenhofu.
 Večer mše svatá v Zurichu v 19 hod. Začíná svatý týden. Viz. 2.strana Hlasu.
7. dubna bohoslužba v Rüti-Tannu v 9.15 hod
 Dnes slavíme **svátek Božího milosrdenství**. Viz poslední strana.
8. dubna - Slavnost **Zvěstování Páně** je přeložen z 25.března - pondělí

○ ○ ○ ○ ○

HLAS MISIE

Jahrgang XXX Nr.1

Do velikonoce
2002

Katholische Mission für Tschechen, 01/241 50 25 i Fax
 P.Josef Šimčík, Brauerstr. 99; 8004 Zürich
 Offset Holend AG - Hardturmstr. 82; 8005 Zürich
 Abo: 7.- sFr. Jährlich: 4x

Sestra **Faustýna Kowalská** nám připomíná zapomenuté pravdy víry o milosrdné lásce Boží k nám lidem. Předává nové formy úcty Božího milosrdenství k nám lidem. Sestra Faustina hovoří s Ježíšem a On jí říká: "Má dcero, ničeho se neboj, já jsem pořád s tebou, všichni protivníci ti mohou uškodit jen tolik, nakolik já jim to dovolím. Tys mým příbytkem a stálým odpočinkem, kvůli tobě zadržím trestající ruku, kvůli tobě žehnám zemi."

Je to velké pozvání - pro každého z nás. Svátek Božího milosrdenství připadá na první neděli po velikonočních - 7. dubna. Příprava na tento den začíná na Velký pátek.

Ježíš, náš Spasitel chce rozdávat ze své nekonečné lásky, kterou on ukázal na Velký pátek na kříži.

Zkuste se obracet každý den k Bohu prosbou: **Ježíši, důvěřuji Ti! A zažijete velkou pomoc.**

○ ○ ○ ○ ○

12. května - svátek matek
 16. května - sv. Jana Nepomuckého - hlavního patrona Čech.

26. května 2002 se koná **pout' do Einsiedeln**. Vede biskup Esterka Petr, který rád přijede. Další informace v květnovém Hlasu misie.

○ ○ ○

Podzimní tábor v Casies se koná od 5. - 12. října.
 Informace předá Jaromír a Markéta Jobovi. Tel. 01 - 9354600.

○

Podzimní exercicie v Quartenu se letos konají od 18. - 20. října.

○

Do tohoto Hlasu misie vkládáme složenky na zaplacení předplatného 7.- sFr.
 Díky vám!

○ ○ ○ ○ ○

